

[Villy Jørgensen]

kan det blive en meget hård belastning for forhandleren.

Vi vil gerne medvirke til en hurtig behandling af dette lovforslag om vægtafgiften i udvalget, men vor velvilje vil gå ud på at følge de intentioner, som vi havde, da vi medvirkede til forhøjelsen i 1976, og som bevirkede, at forhøjelsen blev midlertidig.

Forslaget om fastsættelse af 1.000 kr. som maksimum for afgiftsfritagelse for en bilradio lyder helt rimeligt på den baggrund, som er anført i bemærkningerne. Centrumdemokraterne synes blot, at 1.000 kr. er for lidt. Vi har godt set i bemærkningerne til lovforslaget, at det er fastsat ud fra et skøn over, hvad meromkostningen for en fabriksmonteret bilradio af rimelig kvalitet andrager. Det er måske nok rigtigt, men det er vel ikke meningen med dette forslag, at det skal benyttes til en egentlig forhøjelse af registreringsafgiften, fordi de fleste bilkøbere ikke vil nøjes med en radio af rimelig kvalitet, men i stedet ønsker en radio af absolut god kvalitet. Så vidt jeg har forstået lovforslaget, skal det blot medvirke, at der flyttes avance fra bilen til radioen.

Vi vil foreslå, at grænsen kommer til at ligge ved 2.000 kr. Vi opnår derved stort set den samme effekt, i hvert fald bliver det meget minimalt, hvad der kan flyttes af avance inden for det beløb, og beløbet er mere i pagt med vor tid, hvor stereo og båndafspillere er ved at blive standardudstyr. Hvis vi ikke kan få beløbet op omkring 2.000 kr., vil centrumdemokraterne ikke stemme for forslaget.

Forhøjelsen af beløbet for afgiftsfrit ekstraudstyr kan vi naturligvis kun være tilfredse med, og vi er specielt glade for den bemærkning om afgiftslempelse for sikkerhedsudstyr, som skatte- og afgiftsministeren har indsat i den skriftlige fremsættelse af lovforslaget. Det er jo noget, som centrumdemokraterne og specielt hr. Bollmann, som jeg er suppleant for, har arbejdet meget med. Vi glæder os til at få denne sag taget op i udvalget igen. Vi vil gerne medvirke til gennemførelsen af dette lovforslag, hvis vi kan få grænsen for bilradioerne sat op til 2.000 kr.

Ole Olsen (SF):

Det mest bemærkelsesværdige ved lovforslag nr. L 33 og lovforslag nr. L 34 er vel egentlig det, der ikke står i lovforslagene. Man kører bare derudad, bare forhøjelser, forhøjelse af vægtafgiften osv., uden at sigte imod f. eks. en valutabesparelse eller en ressourcemæssig besparelse på dette område.

Man kan prøve at kigge på, om den måde, vi har drevet afgiftspolitikken på her, er sket med forsæt. Ser man på bilavancerne, er det jo ganske beskedne avancer, der ligger i omsætningsleddet, i handelsleddet. Kigger man derimod på reservedele, træffer man avancer på flere hundrede procent af importprisen. Det er noget, der er sket, simpelt hen fordi staten har ført en afgiftspolitik, der ikke er rationel.

Med hensyn til vægtafgifterne er det, jeg mangler, selvfølgelig det, SF foreslog i sidste samling, nemlig at man gik ind for, at vægtafgifterne skulle aftrappes gradvis, efterhånden som bilen blev ældre. Det kan sagtens lade sig gøre, og statens provenu behøver ikke at blive den mindste smule mindre. Det, man opnår ved det, er at opfordre folk til at beholde bilerne længere, og vi havde så kombineret det sammen med et forslag om periodisk syn.

Jeg synes i højeste grad, at regeringen burde have lært af det. Vi vil bestemt ikke sige, at det er vores forslag, så det må regeringen ikke bruge. Som sædvanlig når SF får en god idé, synes vi kun, det er meget rimeligt, at regeringspartiet samler den op og kommer med den.

Med hensyn til registreringsafgiften foreslog SF, at den skulle flyttes fra at være en værdiafgift til at være en stykafgift. Om det så var på en speciel måde, vi gjorde det, kan måske diskuteres. Men vi ser jo netop dette, at når vi har en værdiafgift i stedet for en stykafgift på biler, kommer sådan nogle problemer som bilradioen simpelt hen frem. Hver eneste lille ny forbedring på en bil skal efterbeskattes med 210 pct. Kan man derimod lave det som noget, man kan hæfte på bilen bagefter, kan man slippe med en langt lavere avance.

Vi mener, at regeringen skulle prøve at snakke med automobilforhandlerens organisation og høre, hvad de ville synes. Jeg er meget overbevist om, at man ville få det svar, at de i højeste grad ønskede at komme